

Република Србија
МИНИСТАРСТВО РУДАРСТВА И
ЕНЕРГЕТИКЕ

Број: 312-01-00818/2019-06

Датум: 24.12.2019.године

Београд
РМ

30 DEC 2019

10 FEB 2020

Министарство рударства и енергетике, Краља Милана 36, надлежно на основу члана 72. Закона о енергетици („Службени гласник РС”, број 145/14 и 95/18) и члана 162. став 1. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС” број 18/16), по жалби удружења грађана „Не давимо Београд”, Београд, Цвијићева 106, изјављена против решења Министарства рударства и енергетике бр. 312-01-00818/2019-06 од 27.09.2019.године којим је привредно друштво „Вео Џиста Енергија д.о.о.”, Београд-Нови Београд, Тошин Бунар 272 в, стекло статуса привременог повлашћеног произвођача електричне енергије, доноси

РЕШЕЊЕ

Одбацује се жалба удружења грађана „Не давимо Београд”, Београд, Цвијићева 106, изјављена против решења Министарства рударства и енергетике бр. 312-01-00818/2019-06 од 27.09.2019.године, као неуредна, недозвољена и неблаговремена.

Образложење

Удружења грађана „Не давимо Београд”, Београд, Цвијићева 106, доставило је 14.10.2019.године жалбу против решење Министарства рударства и енергетике бр. 312-01-00818/2019-06 од 27.09.2019.године којим се признаје привредном друштву „Вео Џиста Енергија д.о.о.”, Београд-Нови Београд, Тошин Бунар 272 в (у даљем тексту: странка), право на стицање статуса привременог повлашћеног произвођача електричне енергије за електрану на отпад „EfW Винча”, инсталисане снаге 30,24 MW, Београд.

Разматрањем поднете жалбе, у складу са овлашћењима првостепеног органа из члана 162. став 1. Закон о општем управном поступку („Службени гласник РС” број 18/16), утврђено је да је поднесак жалбе неуредан из разлога што не садржи потпис подносиоца жалбе. Чланом 159. став 1. Закона о општем управном поступку прописано је да жалба мора да садржи потпис жалиоца. Уместо потписа ударен је печат удружења „Не давимо Београд”, што се не може сматрати ваљаном заменом за потпис законског заступника удружења. Подносилац жалбе је 27.11.2019.године, дописом за допуну бр. 312-01-00818/2019-06 од 21.11.2019.године, уредно обавештен о наведеном недостатку и упозорен на последице пропуштања, што је утврђено увидом у повратницу.

Подносилац жалбе је доставио допис за допуну 04.12.2019.године, са потписаним пропратним актом, али приликом разматрања допуне утврђено је да жалба није својеручно потписана из чега следи да жалба није уређена у остављеном року.

Надаље, жалба је достављена 14.10.2019.године, а решење Министарства рударства и енергетике бр. 312-01-00818/2019-06 од 27.09.2019.године, постало је правноснажно и коначно дана 27.09.2019.године, јер се странка одрекла права на жалбу 27.09.2019.године.

Пошто је првостепени поступак био једностраначки, странка је одрицањем од права на жалбу, решење Министарства рударства и енергетике 312-01-00818/2019-06

од 27.09.2019.године учинила коначним, а самим тим и правноснажним. Других странака, односно лица коме је одбијен захтев за признање својства странке у првостепеном поступку није било у тренутку одрицања странке од права на жалбу, због чега нису били испуњени услови за примену члана 156. став 3. Закона о општем управном поступку који прописује да ако се све странке и лице коме је одбијен захтев за признавање својства странке у првостепеном поступку одрекну права на жалбу, решење постаје коначно и правноснажно.

Из околности да је решење Министарства рударства и енергетике бр. 312-01-00818/2019-06 постало коначно и правноснажно дана 27.09.2019.године, следи закључак да је удружење грађана „Не даavimo Београд”, неблаговременно доставило жалбу. Поред тога жалба је и недопуштена јер се против коначног решења не може изјавити право на жалбу.

Првостепени орган је ценио допуштеност жалбе и са становишта члана 151. став 6. Закона о општем управном поступку којим је прописано да против првостепеног решења жалбу може поднети свако лице на чија права, обавезе или правне интересе може да утиче исход управног поступка, у року у коме жалбу може поднети странка.

Подносилац жалбе ни у оквиру жалбе, а ни накнадно, у оквиру допуне од 04.12.2019.године, није успео да укаже и докаже на која његова права, обавезе и правне интересе је могао да утиче исход поступка по решењу Министарства рударства и енергетике бр. 312-01-00818/2019-06 од 27.09.2019.године .

У допуни од 04.12.2019.године, подносилац жалбе је навео да је удружење грађана „Не даavimo Београд” основано да предузима активности у остварењу циљева контроле над управљањем јавним ресурсима, а да се поступак признања статуса привременог повлашћеног произвођача директно односи на одлучивање о располагању јавним финансијским ресурси у смислу усмеравања субвенција на енергетске субјекте који производе електричну енергију из обновљивих извора енергије. Због тога, подносилац жалбе сматра да је његова жалба у овом поступку у директној вези за интересима које заступа удружење грађана „Не даavimo Београд”.

Међутим, ови наводи нису довољни да би се закључило да је подносилац жалбе доказао постојање жалбене легитимације из члана 151. став 6. Закона о општем управном поступку. Да би неко лице било легитимисано да изјави жалбу из члана 151. став 6. Закона о општем управном поступку, неопходно је да докаже да постоји повезаност између управног поступка у коме се изјављује жалба и конкретног права, обавезе или правног интереса подносиоца жалбе на које управни поступак може да утиче. Та повезаност мора да буде правне природе. Удружење грађана „Не даavimo Београд” јесте основано, што се може видети из оснивачког акта, да предузима активности о остварењу циљева контроле над управљањем јавним ресурсима. Из тог угла посматрано, удружење има интерес да предузима активности ради остварења контроле цивилног сектора над управљањем јавним ресурсима и може да се интересује, између осталог, о начину додељивање државне помоћи у области обновљивих извора енергије. Међутим, удружење грађана „Не даavimo Београд” има својство правног лица које стиче права, обавезе и има своје правне интересе засноване на закону, попут других правних субјекта. Да би се појавило у поступку као подносилац жалбе, оно мора да конкретизује везу између права, обавезе, односно правног интереса која има као правни субјект са предметом управног поступка у овој управној ствари, то јест, са статусом привременог повлашћеног произвођача привредног друштва „Veo Cista Energija d.o.o.”, Београд-Нови Београд, Тошин Бунар 272 в, за електрану на отпад „EfW Винча”, инсталисане снаге 30,24 MW, Београд. Из навода подносиоца жалбе не види се на ком праву или обавези која је предвиђена законом или другим прописом, удружење грађана „Не даavimo Београд”, као правно лице, заснива свој правни интерес, а да је на било који начин решењем Министарства

2017.

рударства и енергетике бр. 312-01-00818/2019-06 од 27.09.2019.године његово остварење условљено, односно угрожено, повређено или отежано. Са наведеног, подносилац жалбе није доказао да има жалбену легитимацију у смислу члана 151. став 6. Закона о општем управном поступку.

Осим тога, право на изјаву жалбе из члана 151. став 6. Закона о општем управном поступку ограничено је роком у коме странка може да се жали. Како се странка одрекла права на жалбу 27.09.2019.године, рок за жалбу је престао да тече у тренутку одрицања од права на жалбу, па је жалба и по том основу неблаговремена.

Имајући у виду наведено, одлучено је као у диспозитиву,

Упутство о правном средству:

Против овог решења може се изјавити жалба Влади Републике Србије у року од 15 дана од дана достављања решења.

Решење доставити:

1. Подносиоцу жалбе
2. Странки
3. Архиви

Александар Антић